

STANOVISKO EURÓPSKEJ CENTRÁLNEJ BANKY**z 22. augusta 2018****k preskúmaniu prudenciálneho zaobchádzania s investičnými spoločnosťami****(CON/2018/36)****(2018/C 378/04)****Úvod a právny základ**

Európska centrálna banka (ECB) prijala 26. januára 2018 žiadosť Európskeho parlamentu a 29. januára 2018 žiadosť Rady Európskej únie o stanovisko k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o prudenciálnych požiadavkách na investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 575/2013, nariadenia (EÚ) č. 600/2014 a nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 a k návrhu smernice Európskeho parlamentu a Rady o prudenciálnom dohľade nad investičnými spoločnosťami a o zmene smerníc 2013/36/EÚ a 2014/65/EÚ⁽¹⁾ (ďalej len „navrhované nariadenie“ a „navrhovaná smernica“, ďalej spoločne len „navrhované akty“).

Právomoc ECB vydať stanovisko je založená na článku 127 ods. 4 a článku 282 ods. 5 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, keďže navrhované akty obsahujú ustanovenia súvisiace s úlohami ECB, ktoré sa týkajú politiky prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami v súlade s článkom 127 ods. 6 zmluvy a článkom 1 nariadenia Rady (EÚ) č. 1024/2013⁽²⁾, ako aj ustanovenia súvisiace s príspevkom Európskeho systému centrálnych bánk k hladkému uskutočňovaniu politik prijatých príslušnými orgánmi, ktoré sa týkajú stability finančného systému, ako sa uvádza v článku 127 ods. 5 zmluvy. V súlade s článkom 17.5 prvou vetou rokovacieho poriadku Európskej centrálnej banky Rada guvernérov prijala toto stanovisko.

Všeobecné pripomienky

ECB podporuje cieľ sledovaný navrhovanými aktmi, ktorým je vytvorenie prudenciálneho rámca, ktorý je lepšie prispôbený rizikám a podnikateľským modelom rozličných druhov investičných spoločností.

Hoci ECB vo všeobecnosti podporuje cieľ, aby sa na významné investičné spoločnosti systematicky vzťahovali tie isté prudenciálne pravidlá ako na úverové inštitúcie, navrhované akty je potrebné dôkladne posúdiť s cieľom vyhnúť sa neželaným následkom pre iné právne akty Únie z dôvodu zmeny vo vymedzení pojmu „úverové inštitúcie“. Toto stanovisko sa konkrétne zaoberá dôsledkami tejto zmeny na oblasť štatistiky. Účinky takejto zmeny však nie sú obmedzené len na oblasť štatistiky.

V súčasnosti sú akceptovateľnými zmluvnými stranami pre operácie menovej politiky Eurosystemu len úverové inštitúcie⁽³⁾. Je potrebné, aby ECB dôkladne posúdila možné dôsledky zahrnutia spoločností triedy 1 do vymedzenia pojmu „úverová inštitúcia“.

1. Klasifikácia investičných spoločností ako úverových inštitúcií

Komisia navrhuje vytvorenie troch tried investičných spoločností: i) investičné spoločnosti, ktorých podnikanie spočíva v obchodovaní na vlastný účet s finančnými nástrojmi a/alebo upisovaní finančných nástrojov a/alebo umiestňovaní finančných nástrojov na základe pevného záväzku⁽⁴⁾, a ktoré majú celkové aktíva prekračujúce úroveň 30 miliárd EUR, alebo investičné spoločnosti uskutočňujúce uvedené činnosti, ktoré sú súčasťou skupiny spoločností s celkovými aktívami prekračujúcimi 30 miliárd EUR⁽⁵⁾ (spoločnosti triedy 1); ii) investičné spoločnosti, ktoré spĺňajú stanovené prahové hodnoty⁽⁶⁾ (spoločnosti triedy 2) a iii) všetky zostávajúce investičné spoločnosti (spoločnosti triedy 3).

⁽¹⁾ COM(2017) 790 final a COM(2017) 791 final.

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁽³⁾ Pozri článok 55 usmernenia Európskej centrálnej banky (EÚ) 2015/510 z 19. decembra 2014 o vykonávaní rámca menovej politiky Eurosystemu (ECB/2014/60) (Ú. v. EÚ L 91, 2.4.2015, s. 3).

⁽⁴⁾ Služby podľa bodov 3 a 6 v oddiele A prílohy I k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ z 15. mája 2014 o trhoch s finančnými nástrojmi, ktorou sa mení smernica 2002/92/ES a smernica 2011/61/EÚ (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽⁵⁾ Ak má spoločnosť na samostatnej úrovni celkovú hodnotu aktív nižšiu ako 30 miliárd EUR, ale je súčasťou skupiny, ktorej celková hodnota aktív prekračuje 30 miliárd EUR (t. j. kombinovaná celková hodnota aktív subjektov v rámci skupiny, ktoré poskytujú príslušné služby a majú na samostatnej úrovni celkové hodnoty aktív pod 30 miliárd EUR), každá spoločnosť v rámci skupiny, ktorá poskytuje príslušné služby, bude úverovou inštitúciou; alebo ak celková hodnota aktív všetkých spoločností v skupine ako celku, ktorá vykonáva príslušné služby, prekračuje 30 miliárd EUR (t. j. materská spoločnosť a dcérske spoločnosti), orgán konsolidovaného dohľadu po porade s kolégiom môže s cieľom riešiť možné riziká obchádzania a možné riziká pre finančnú stabilitu Únie rozhodnúť o tom, že jedna spoločnosť alebo viaceré spoločnosti v tejto skupine s celkovou hodnotou aktív na samostatnej úrovni nižšou ako 30 miliárd EUR klasifikuje ako úverové inštitúcie.

⁽⁶⁾ Pozri článok 12 navrhovaného nariadenia.

Spoločnosti triedy 1 sú klasifikované ako úverové inštitúcie a mala by sa na ne vzťahovať smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ⁽¹⁾ a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013⁽²⁾. V dôsledku toho by spoločnosti triedy 1 podliehali dohľadu ECB v rámci jednotného mechanizmu dohľadu a to vzhľadom na skutočnosť, že by sa stali úverovými inštitúciami v zmysle článku 1 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013⁽³⁾.

Keďže nariadenie (EÚ) č. 1024/2013 výslovne ustanovuje, že sa ním ECB nepoveruje žiadnymi ďalšími úlohami dohľadu, je z právneho hľadiska zrejmé, že iným spôsobom ako zabezpečiť, aby ECB vykonávala dohľad nad spoločnosťami triedy 1, by mohla byť zmena nariadenia (EÚ) č. 1024/2013, ktorou by sa ECB poverila osobitnými úlohami v oblasti prudenciálneho dohľadu nad spoločnosťami triedy 1. Pokiaľ ide o dopad na právomoci ECB v oblasti dohľadu, je potrebné poukázať na to, že počet spoločností triedy 1 je obmedzený a služby poskytované úverovými inštitúciami a spoločnosťami triedy 1 sa prekrývajú. Dopad navrhovaného nariadenia na ECB sa teda javí ako okrajový⁽⁴⁾.

Podľa navrhovaného nariadenia je cieľom kritérií, na základe ktorých sa má investičná spoločnosť považovať za úverovú inštitúciu v zmysle článku 4 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013⁽⁵⁾, zachytiť systémové investičné spoločnosti, ktorých celkové aktíva presahujú určité prahové hodnoty.

ECB víta tento návrh, keďže spoločnosti, ktoré spĺňajú tieto kritériá, môžu predstavovať zvýšené riziká pre finančnú stabilitu, ako aj zvýšené riziko nepriaznivých účinkov na iné úverové inštitúcie, a to vzhľadom na ich veľkosť a vzájomnú prepojenosť, ako aj vzhľadom na to, že sú vystavené významnému kreditnému riziku zmluvnej strany a na trhové riziko pre pozície, ktoré nadobúdajú na vlastný účet. Navrhované rozčlenenie zabezpečuje uplatňovanie obozretných a jednotných noriem pre dohľad tak, aby boli zabezpečené rovnaké podmienky pre inštitúcie podobné úverovým inštitúciám. Bez toho, aby bola dotknutá zodpovednosť príslušných vnútroštátnych orgánov za dohľad nad pobočkami úverových inštitúcií v tretích krajinách, by navrhované nariadenie malo spresniť spôsob výpočtu aktív, t. j. zahrnúť aktíva pobočiek skupín z tretích krajín v Únii a dcérskych spoločností podnikov z Únie v tretích krajinách na základe ich konsolidovanej súvahy.

Vzhľadom na to, že celkové aktíva nie sú jediným kritériom na identifikáciu systémovo významných investičných spoločností, navrhuje sa, aby kritérium prahovej hodnoty pre celkové aktíva mohlo byť doplnené ďalšími kritériami, napríklad kritériom týkajúcim sa príjmov, významom činnosti vo viacerých jurisdikciách alebo kritériom vzájomnej prepojenosti. Bolo by vhodné zosúladiť tieto kritériá v čo najväčšej možnej miere s kritériami významnosti uvedenými v nariadení (EÚ) č. 1024/2013, pričom by sa tiež malo zohľadniť odporúčanie EBA⁽⁶⁾. Keď sa získa viac skúsenosti s navrhovaným režimom, bolo by vhodné zdokonaľiť tieto kritériá na základe metodiky pre hodnotenie systémového rizika, ktoré predstavujú investičné spoločnosti, s cieľom zabezpečiť dosiahnutie cieľov tohto režimu a zabrániť rozsiahlym nezamýšľaným následkom, napríklad vo forme regulátornej arbitráže.

Podľa smernice 2013/36/EÚ sú členské štáty povinné zabezpečiť, aby orgán príslušný pre udeľovanie povolení na vykonávanie činnosti úverovej inštitúcie uskutočnil konzultácie s príslušnými orgánmi, ktoré sú zodpovedné za dohľad nad investičnými spoločnosťami, ak je príslušná investičná spoločnosť kontrolovaná tým istými fyzickými alebo právnickými osobami ako tými, ktoré kontrolujú úverovú inštitúciu⁽⁷⁾. Navrhovaná smernica by preto mala ustanoviť, že takúto konzultáciu je potrebné uskutočniť aj v prípadoch, ak bola investičná spoločnosť preklasifikovaná ako úverová inštitúcia⁽⁸⁾.

(1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

(2) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

(3) Pozri odôvodnenie 33 navrhovaného nariadenia a stranu 26 pracovného dokumentu útvarov Komisie „Review of the prudential framework for investment firms“, ktorý je sprievodným dokumentom k navrhovaným aktom (SWD(2017)481 final).

(4) Pozri tretí odsek na strane 2 dôvodovej správy k navrhovanému nariadeniu.

(5) Pozri článok 60 navrhovaného nariadenia.

(6) Pozri stanovisko Európskeho orgánu pre bankovníctvo v reakcii na výzvu Európskej komisie na predloženie odporúčaní týkajúcich sa investičných spoločností (EBA/Op/2017/11) z 29. septembra 2017. V odporúčaní č. 4 sa uvádza, že na účely identifikácie spoločností triedy 1 by EBA mal na uskutočnenie takejto identifikácie vypracovať regulačné technické predpisy úrovne 2 pri zohľadnení špecifík investičných spoločností.

(7) Pozri článok 16 ods. 2 smernice 2013/36/EÚ.

(8) Pozri navrhovanú zmenu článku 57 ods. 6a (nový) navrhovanej smernice.

Komisia uverejnila 23. novembra 2016 návrh smernice, ktorou sa mení smernica 2013/36/EÚ⁽¹⁾, v súvislosti s ktorým bola ECB požiadaná o stanovisko. Podľa uvedeného návrhu by boli úverové inštitúcie a investičné spoločnosti z tretích krajín povinné v prípade splnenia určitých podmienok zriadiť materskú spoločnosť v EÚ, ktorá by konsolidovala všetky ich aktíva v Únii⁽²⁾. ECB opätovne zdôrazňuje svoju silnú podporu návrhu upravujúcemu materskú spoločnosť v EÚ na medzistupni, ktorý pripravila Komisia v súvislosti s revíziou smernice 2013/36/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 575/2013⁽³⁾. Aby sa predišlo pochybnostiam, nemala by navrhovaná zmena vymedzenia pojmu „inštitúcie“ v navrhovanom nariadení oslobodiť investičné spoločnosti od povinnosti zriadiť materskú spoločnosť v EÚ na medzistupni.

2. Udeľovanie povolení na vykonávanie činnosti úverovej inštitúcie pre investičné spoločnosti

Podľa navrhovanej smernice je za udelenie povolenia investičnej spoločnosti, ktorá spadá pod vymedzenie pojmu úverová inštitúcia, zodpovedný orgán príslušný na udeľovanie povolení úverovým inštitúciám podľa smernice 2013/36/EÚ⁽⁴⁾. Príslušné orgány dohľadu nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami by mali mať povinnosť spolupracovať, a to najmä s cieľom zabezpečiť, aby v prípade, že investičné spoločnosti dosiahli prahové hodnoty podľa navrhovaného nariadenia, tieto bezodkladne požiadali o udelenie povolenia na vykonávanie činnosti úverovej inštitúcie, a aby mohol orgán dohľadu bez problémov začať s vykonávaním dohľadu⁽⁵⁾.

Zatiaľ čo navrhovaná smernica ustanovuje, že investičné spoločnosti, ktoré možno klasifikovať ako úverové inštitúcie, musia získať povolenie na vykonávanie činnosti úverovej inštitúcie, je potrebné upraviť, čo sa stane po udelení povolenia na vykonávanie činnosti úverovej inštitúcie⁽⁶⁾. Navrhovaná smernica by mala obsahovať tiež úpravu dôsledkov pre investičnú spoločnosť, ktorá dosiahla prahovú hodnotu, ale ktorá pôsobí bez príslušného povolenia počas dlhšieho obdobia a ktorej žiadosť o udelenie povolenia následne príslušný orgán zamietne. V takomto prípade môže vzniknúť otázka ohľadom skutočnosti, ktorý orgán je príslušný na uloženie sankcií investičnej spoločnosti za vykonávanie činnosti úverovej inštitúcie bez povolenia – či by to bol príslušný orgán pre dohľad nad investičnými spoločnosťami alebo príslušným orgán pre dohľad nad úverovými inštitúciami. Navrhovaná smernica by okrem toho mala podrobnejšie upraviť skutočnosť, že investičné spoločnosti, ktoré spadajú pod vymedzenie pojmu úverových inštitúcií, bez ohľadu na to, pod ktorú časť uvedeného vymedzenia pojmu ich činnosti spadajú, môžu vykonávať tradičné bankové činnosti (napr. prijímanie vkladov od verejnosti alebo poskytovanie úverov) až po získaní povolenia na vykonávanie všetkých bankových činností⁽⁷⁾. Kým sa takéto povolenie neudelí, by preto mali tieto subjekty vykonávať len činnosti, na ktoré im bolo udelené povolenie ako investičnej spoločnosti.

3. Dôsledky pre oblasť štatistiky

ECB poukazuje na dôležitosť zabezpečenia vysokého stupňa konzistentnosti a harmonizovaných metodík pre štatistické pojmy a ich vymedzenia v právnych predpisoch Únie, ako aj medzi právnymi predpismi Únie v oblasti štatistiky a medzinárodnými štatistickými normami, najmä systémom národných účtov prijatým Štatistickou komisiou Organizácie Spojených národov⁽⁸⁾. Z tohto dôvodu ECB už v minulosti uvitala, že vymedzenie pojmu podsektora „peňažné finančné inštitúcie“ (PFI) v ESA 2010⁽⁹⁾ zodpovedá vymedzeniu pojmu ECB⁽¹⁰⁾, na ktoré výslovne odkazuje⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ Návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa mení smernica 2013/36/EÚ, pokiaľ ide o oslobodené subjekty, finančné holdingové spoločnosti, zmiešané finančné holdingové spoločnosti, odmeňovanie, opatrenia dohľadu a právomoci v oblasti dohľadu a opatrenia na zachovanie kapitálu (COM(2016) 854 final).

⁽²⁾ Pozri navrhovaný článok 21b smernice 2013/36/EÚ. Pozri tiež odsek 1.6 stanoviska Európskej centrálnej banky z 8. novembra 2017 k zmenám rámca Únie pre kapitálové požiadavky úverových inštitúcií a investičných spoločností (CON/2017/46) (Ú. v. EÚ C 34, 31.1.2018, s. 5). Všetky stanoviská ECB sa uverejňujú na webovom sídle ECB www.ecb.europa.eu.

⁽³⁾ Pozri tiež ods. 1.6 stanoviska CON/2017/46.

⁽⁴⁾ V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že podľa článku 16 ods. 2 smernice 2013/36/EÚ je príslušný orgán pre dohľad nad úverovými inštitúciami za určitých okolností pred udelením povolenia úverovej inštitúcii povinný uskutočniť konzultácie s príslušnými orgánmi, ktoré sú zodpovedné za dohľad nad investičnými spoločnosťami.

⁽⁵⁾ Pozri navrhovanú zmenu článku 5 ods. 2 navrhovanej smernice.

⁽⁶⁾ V tejto súvislosti pozri tiež odôvodnenie 38 smernice 2014/65/EÚ, ktoré ustanovuje: „Úverové inštitúcie, ktoré získali povolenie podľa smernice 2013/36/EÚ by na poskytovanie investičných služieb alebo vykonávanie investičných činností nemali potrebovať ďalšie povolenie podľa tejto smernice. Keď sa úverová inštitúcia rozhodne poskytovať investičné služby alebo vykonávať investičné činnosti, príslušné orgány by mali pred udelením povolenia podľa smernice 2013/36/EÚ overiť, či spĺňa príslušné ustanovenia tejto smernice“.

⁽⁷⁾ Pozri navrhovanú zmenu článku 57 bod 6 navrhovanej smernice.

⁽⁸⁾ Pozri dokument *System of National Accounts 2008* (New York, 2009), vypracovaný pod záštitou Európskej komisie, Medzinárodného menového fondu, Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj“ Organizácie Spojených národov a Svetovej banky, dostupný na: <https://unstats.un.org/unsd/nationalaccount/docs/SNA2008.pdf>.

⁽⁹⁾ ESA 2010 je Európsky systém účtov ustanovený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 549/2013 z 21. mája 2013 o európskom systéme národných a regionálnych účtov v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 174, 26.6.2013, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Pozri článok 1 písm. a) nariadenia Európskej centrálnej banky (EÚ) č. 1071/2013 z 24. septembra 2013 o bilancii sektora peňažných finančných inštitúcií (prepracované znenie) (ECB/2013/33) (Ú. v. EÚ L 297, 7.11.2013, s. 1).

⁽¹¹⁾ Pozri odsek 6 stanoviska Európskej centrálnej banky z 19. mája 2011 k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o Európskom systéme národných a regionálnych účtov v Európskej únii (CON/2011/44) (Ú. v. EÚ C 203, 9.7.2011, s. 3).

Navyše niektoré štatistické predpisy ECB vymedzujú pojem spravodajská skupina priamym odkazom na vymedzenie pojmu PFI v nariadení (EÚ) č. 1071/2013⁽¹⁾, alebo odkazom na podsektor „korporácie prijímajúce vklady okrem centrálnej banky“ (podsektor ESA S.122), či odkazom na „úverové inštitúcie“, ako sú vymedzené v článku 4 ods. 1 bode 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013⁽²⁾.

Navrhované nariadenie zahŕňa do vymedzenia pojmu „úverová inštitúcia“ spoločnosti, ktoré, ak sa zaoberajú hlavne finančným sprostredkovaním iným ako prijímanie vkladov (alebo blízky náhrad za vklady), patria do podsektora ESA „ostatní finanční sprostredkovatelia okrem poisťovacích korporácií a penzijných fondov“ (S.125). Tento podsektor však nespadá pod vymedzenie pojmu PFI v právnych predpisoch Únie. Ak sú teda spoločnosti triedy 1 klasifikované ako úverové inštitúcie, existovali by nezrovnalosti v spoločných normách, vymedzeniach pojmov a klasifikáciách relevantných pre štatistické spracovanie údajov o finančných korporáciách ustanovených v právnych predpisoch Únie, ktoré by bolo potrebné napraviť.

4. Investičné spoločnosti z makroprudenciálnej perspektívy

Navrhované akty nezohľadňujú odporúčania EBA o potrebe makroprudenciálnej perspektívy v súvislosti s investičnými spoločnosťami⁽³⁾. V rámci prípadného budúceho prehodnotenia kritérií na určenie systémových investičných spoločností by sa mohlo tiež zväziť, či by sa nemali vytvoriť určité makroprudenciálne nástroje zamerané na špecifické riziká, ktoré môžu menšie investičné spoločnosti predstavovať pre finančnú stabilitu. Napríklad menšie investičné spoločnosti, ktoré sú významnými účastníkmi trhu, zapájajú sa do cezhraničných činností alebo sú prepojené s úverovými inštitúciami, by mohli zosilniť následky otrasov.

5. Poskytovanie služieb spoločnosťami z tretích krajín

Pokiaľ ide o návrh Komisie na posilnenie a ďalšiu harmonizáciu právnych predpisov Únie platných pre pobočky investičných spoločností z tretích krajín⁽⁴⁾, bolo by vhodné, ak by zákonodarca Únie ešte zväzil možnosť uplatnenia harmonizovaných pravidiel na všetky pobočky, a to aj na tie, ktoré poskytujú služby profesionálnym klientom a akceptovateľným zmluvným stranám, s cieľom zabezpečiť, aby sa na závažné riziká reagovalo jednotne v celej únii a aby sa zabránilo regulatornej arbitráži. Navrhované akty v tejto súvislosti zohľadňujú, že úverové inštitúcie a investičné spoločnosti sú kvalitatívne odlišné inštitúcie s odlišnými hlavnými obchodnými modelmi, ale s určitým stupňom prekrývania sa v službách, ktoré môžu poskytovať⁽⁵⁾. Mohli by sa preto hlbšie preskúmať ďalšie možné spôsoby regulatornej arbitráže, napríklad pokiaľ ide o zaobchádzanie s pobočkami úverových inštitúcií tretích krajín, ktoré by malo byť v súlade s navrhovanou úpravou týkajúcou sa pobočiek investičných spoločností z tretích krajín, a tým by sa harmonizácia na úrovni Únie ešte viac prehĺbila.

Navrhované nariadenie posilňuje režim stanovený v nariadení (EÚ) č. 600/2014⁽⁶⁾, pokiaľ ide o poskytovanie služieb a vykonávanie činností investičných spoločností z tretích krajín po prijatí rozhodnutia o rovnocennosti. Rovnocennosť regulačných režimov tretích krajín sa používa v rôznych oblastiach práva Únie a v tejto súvislosti by sa mohla zväziť konzistentnosť a ďalšie zlepšenia týchto prístupov. Zákonodarca Únie by zároveň mohol zväziť, či by mal byť režim rovnocennosti upravený v nariadení (EÚ) č. 600/2014 obmedzený (napr. obmedzením tohto režimu na poskytovanie investičného poradenstva a umiestňovanie finančných nástrojov bez pevného záväzku vo vzťahu k profesionálnym klientom a akceptovateľným zmluvným stranám). Mohlo by sa tiež zväziť, či by súčasný režim pre investičné spoločnosti

⁽¹⁾ Pozri napríklad nariadenie Európskej centrálnej banky (EÚ) č. 1011/2012 z 17. októbra 2012 o štatistike držby cenných papierov (ECB/2012/24) (Ú. v. EÚ L 305, 1.11.2012, s. 6); nariadenie Európskej centrálnej banky (EÚ) č. 1072/2013 z 24. septembra 2013 ktoré sa týka štatistiky úrokových sadzieb uplatňovaných peňažnými finančnými inštitúciami (ECB/2013/34) (Ú. v. EÚ L 297, 7.11.2013, s. 51); nariadenie Európskej centrálnej banky (EÚ) č. 1333/2014 z 26. novembra 2014 o štatistike peňažných trhov (ECB/2014/48) (Ú. v. EÚ L 359, 16.12.2014, s. 97).

⁽²⁾ Pozri článok 3 ods. 1 nariadenia Európskej centrálnej banky (EÚ) 2016/867 z 18. mája 2016 o zbere podrobných údajov o úveroch a kreditnom riziku (ECB/2016/13) (Ú. v. EÚ L 144, 1.6.2016, s. 44).

⁽³⁾ Pozri stanovisko Európskeho orgánu pre bankovníctvo v reakcii na výzvu Európskej komisie na predloženie odporúčaní týkajúcich sa investičných spoločností (EBA/Op/2017/11) z 29. septembra 2017. Odporúčanie 60 uvedeného stanoviska uvádza, že nový prudenciálny režim pre investičné spoločnosti by mal zahŕňať makroprudenciálnu perspektívu. V tejto súvislosti by sa mal zdôrazniť význam zmiernenia budovania a realizácie systémových rizík s cieľom určiť, či by sa mali vyvinúť vhodné makroprudenciálne nástroje zamerané na tieto riziká. V odporúčaní č. 61 sa uvádza, že je potrebná podrobná analýza na vyhodnotenie potenciálneho systémového vplyvu troch tried investičných spoločností. V tejto súvislosti by sa malo zväziť, či by malo dôjsť v súvislosti s makroprudenciálnou perspektívou k prispôbeniu osobitostiam obchodných modelov investičných spoločností. Pozri tiež dokument na rokovanie EBA „Designing a new prudential regime for investment firms“ (EBA/DP/2016/02) zo 4. novembra 2016.

⁽⁴⁾ Pozri článok 58 ods. 3 navrhovanej smernice, ktorým sa má zmeniť článok 41 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ z 15. mája 2014 o trhoch s finančnými nástrojmi, ktorou sa mení smernica 2002/92/ES a smernica 2011/61/EÚ (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽⁵⁾ Pozri stranu 2 dôvodovej správy k navrhovanej smernici a stranu 2 dôvodovej správy k navrhovanému nariadeniu.

⁽⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 600/2014 z 15. mája 2014 o trhoch s finančnými nástrojmi a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 84).

z tretích krajín mal naďalej ponechať členským štátom reguláciu investičných služieb poskytovaných nerovnocennými investičnými spoločnosťami z tretích krajín, keďže členské štáty a vnútroštátne orgány dohľadu nemôžu jednostranne vyriešiť systémové riziká, ktoré predstavujú napríklad niektoré veľké spoločnosti pôsobiace na cezhraničnom základe aj mimo rozsahu pôsobnosti vnútroštátnych jurisdikcií. Jednou z možností ako zabezpečiť rovnaké podmienky pre všetkých by mohla byť povinnosť pre takéto nerovnocenné spoločnosti z tretích krajín založiť v priebehu času pobočku (alebo dcérsku spoločnosť) v Únii za účelom poskytovania investičných služieb v Únii.

6. Zosúladenie

- 6.1. Aby sa predišlo nezamyšľaným zmenám vymedzenia pojmu úverových inštitúcií, mal by sa dôkladne posúdiť vzájomný vzťah medzi navrhovanými aktmi a smernicou 2013/36/EÚ a nariadením (EÚ) č. 575/2013. Návrh nemá vplyv na rozsah konsolidácie podľa nariadenia (EÚ) č. 575/2013 ani na požiadavku, aby do rozsahu tejto konsolidácie boli zahrnuté investičné spoločnosti, ktoré sú buď vlastníkami subjektov v rámci bankovej skupiny alebo ktoré sú dcérskymi spoločnosťami subjektov v rámci bankovej skupiny. Akékoľvek ďalšie zmeny navrhovaných aktov by sa mali dôkladne preskúmať s cieľom zachovať rozsah konsolidácie podľa nariadenia (EÚ) č. 575/2013. Podobne by sa mal zabezpečiť súlad medzi navrhovanými aktmi a niektorými zmenami smernice 2013/36/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 575/2013, ktoré by mali nadobudnúť účinnosť v nadchádzajúcich mesiacoch.
- 6.2. Navrhovaná smernica ustanovuje, že príslušné orgány a všetky osoby prepojené s týmito orgánmi sú viazané povinnosťou zachovávať služobné tajomstvo⁽¹⁾. Znenie príslušných ustanovení navrhovanej smernice sa líši od ustanovení o služobnom tajomstve v smernici 2013/36/EÚ a smernici Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ⁽²⁾. Cieľom návrhov by malo byť zosúladenie znení rôznych sektorových právnych predpisov Únie tak, aby sa v prípade potreby harmonizoval rozsah povinností súvisiacich s povinnosťou zachovávať služobné tajomstvo.
- 6.3. ECB navrhuje vyhnúť sa replikácii existujúcich vymedzení pojmov. Napríklad pojem „riadiaci orgán vo funkcii dohľadu“ je vymedzený tak v smernici 2013/36/EÚ, ako aj v navrhovanej smernici.

Vo Frankfurt nad Mohanom 22. augusta 2018

Prezident ECB

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Pozri článok 13 navrhovanej smernice.

⁽²⁾ Pozri článok 53 smernice 2013/36/EÚ a článok 76 smernice 2014/65/EÚ.